

Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego

DIR-WDW.72.423.2025.MŁ
Warszawa, 19 września 2025 r.

**Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej**

Odpowiedź na zapytanie nr 2701

Szanowny Panie Marszałku,

składam na Pana ręce odpowiedź na zapytanie Posłów na Sejm RP: Pani Katarzyny Matusik-Lipiec, Pani Renaty Rak, Pani Iwony Małgorzaty Krawczyk, Pani Magdaleny Łośko, Pana Adama Krzemińskiego, Pani Elżbiety Anny Polak oraz Pani Alicji Łuczak w sprawie programu „Doktorat wdrożeniowy”.

Szanowni Państwo Posłowie,

w odpowiedzi na Państwa zapytanie w sprawie programu „Doktorat wdrożeniowy” przekazuję odpowiedzi na poniższe pytania:

- 1. Jakie wnioski wyciągnęło Ministerstwo z dotychczasowych edycji programu „Doktorat wdrożeniowy”? W jaki sposób zdobyte doświadczenia i wyniki ewaluacji wpływają na kształtowanie kolejnych edycji programu – zarówno w zakresie jego założeń, jak i stosowanych kryteriów czy mechanizmów wsparcia?**

Ministerstwo, analizując przebieg kolejnych edycji programu „Doktorat wdrożeniowy”, dostrzega zarówno mocne strony przedsięwzięcia jak i obszary wymagające poprawy. Doświadczenia z kolejnych naborów oraz przebieg kolejnych edycji pozwalają stopniowo udoskonalać założenia programu tak, aby jak najlepiej łączył on potrzeby środowiska akademickiego i gospodarki. Na tej podstawie modyfikowane są warunki udziału, kryteria oceny wniosków, usprawniane procedury i wprowadzane rozwiązania ułatwiające realizację programu we współpracy z podmiotami naukowymi oraz podmiotami współpracującymi oraz doktorantami. Warunki udziału w programie zostały tak dostosowane, aby zapewnić wszystkim zainteresowanym podmiotom możliwość aplikowania o środki przy jednoczesnym wykluczeniu sytuacji, które mogłyby zostać uznane za nieetyczne lub prowadzić do konfliktu interesów. Zebrane doświadczenia wpływają również na dostosowanie programu do zmieniających się uwarunkowań, np. prawnych czy okoliczności losowych, co sprzyja zwiększaniu efektywności programu i lepszemu dopasowaniu go do praktyki. Przykładowo od VII edycji przywrócono możliwość rozliczania infrastruktury badawczej na zasadach ryczaftu, w celu zmniejszenia obciążeń biurokratycznych w jednostkach. Od VIII edycji wprowadzono dodatkową kategorię budżetową „koszty pośrednie” w celu rozgraniczenia wydatków administracyjnych od tych, które są związane bezpośrednio z projektem badawczym. Natomiast od edycji IX wprowadzono zasadę przekazywania środków na finansowanie infrastruktury badawczej

na kolejny rok akademicki z góry, bez konieczności oczekiwania na rozstrzygnięcie raportu rocznego za poprzedni rok.

Ponadto od VII edycji programu ustanowiono limit liczby wniosków kierowanych do finansowania. Dla VII edycji było to 100 wniosków (ostatecznie zawarto 167 umów), dla VIII i IX edycji limit ten wynosi 150 wniosków (ostatecznie w VIII edycji zawartych zostało 170, natomiast w IX edycji opublikowano listę wniosków zakwalifikowanych do finansowania w liczbie 187). Ustanowienie limitów oznacza, że do programu kwalifikują się wnioski z najwyższą oceną, co zwiększa prawdopodobieństwo, że sam projekt badawczy jak i dokumenty składane w ramach jego realizacji będą na odpowiednio wysokim poziomie.

2. Czy Ministerstwo analizuje, czy obecne kryteria sprzyjają udziałowi zróżnicowanych podmiotów, w tym małych firm i organizacji pozarządowych? Czy planowane są działania, które ułatwią udział w programie także mniejszym, ale innowacyjnym podmiotom?

W programie, jako podmioty współpracujące, udział biorą zarówno duże jak i małe przedsiębiorstwa, firmy rodzinne, a także inne podmioty spoza sektora gospodarczego. Głównym celem programu jest wdrożenie innowacyjnego rozwiązania popartego badaniami o charakterze naukowym w danym podmiocie współpracującym. Stosowane kryteria oceny skupiają się w znacznej mierze na aspekcie naukowym projektu badawczego ale przede wszystkim to właśnie aspekt implementacyjny jest kluczowy przy ocenie wniosków. Oznacza to, że podczas oceny wniosku nie ma znaczenia wielkość podmiotu współpracującego, a pod uwagę brany jest potencjał wdrożeniowy projektu i możliwość zastosowania, wypracowanego w toku doktoratu rozwiązania, w danym podmiocie. Do aplikowania o środki w ramach programu zapraszane są wszystkie podmioty, które gotowe są do realizacji projektu badawczego wspólnie z doktorantem i szkołą doktorską.

3. Czy Ministerstwo planuje rozszerzenie programu w kolejnych latach, np. o nowe dziedziny nauki lub formy współpracy?

Program nie ogranicza dostępu ze względu na dziedzinę lub dyscyplinę nauki. W programie może wziąć udział projekt badawczy z każdej dostępnej dziedziny czy dyscypliny nauki pod warunkiem, że posiada potencjał wdrożeniowy i zostanie zakwalifikowany do finansowania. Ministerstwo rozważa różne kierunki rozwoju programu i w miarę pojawiających się potrzeb dopuszcza się wprowadzanie pewnych zmian, tak aby jeszcze lepiej odpowiadał on na wyzwania stojące przed nauką i gospodarką. Niezmiennie jednak pozostanie to, że istotą programu jest wdrożenie. Jeśli dana forma współpracy wyklucza możliwość wdrożenia to nie będzie ona miała zastosowania w programie.

Z wyrazami szacunku

Z upoważnienia
Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Maria Mrówczyńska
Podsekretarz Stanu
/ – podpisano cyfrowo/

Do wiadomości:
Kancelaria Prezesa Rady Ministrów.